

Johann Quistorp

**Rector Universitatis Rostochiensis Johannes Quistorpius SS. Theol. D. & Prof.,
Facult. Senior & Rostochiens. Superattendens Ad Solemnia Resurrectionis
Dominicae pie ac religiose celebranda Omnes omnium ordinum Cives
Academicos quam diligentissime adhortatur**

Rostochii: Kilius, 1648

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn73482386X>

Druck Freier Zugang

R.U. Progr. 1648

1) Johann Quistorp

2) Heinr. Rahne

3) "

4) "

5) Joach Schnobel

2

RECTOR
UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS
JOHANNES QUISTORPIUS
SS. Theol. D. & Prof., Facult. Senior & Rosto-
chiens. Superattendens

Ad
SOLEMNIA
RESURRECTIONIS DOMINICÆ
pie ac religiosè celebranda

*Omnes omnium ordinum Cives Academicos
quam diligentissimè adhortatur.*

ROSTOCHII;
Typis NICOLAI KILLII, Acad. Typogr. ANNO 1648.

RECTOR
UNIVERSITATIS ROSTOCKENSIS
IOHANNES CRISTOPHUS
22 Theol. D. & Prof. Public. S. Rellio

GREGORIUS.

REDEMPTOR
NOSTER

SUSCEPIT MORTEM,

NE MORI TIMEREMUS;

OSTENDIT RESURRECTIONEM;

UT NOS POSSE RESURGERE CONFIDAMUS.

Ecce anni novitas redit ! ecce renas-
citur orbis !

Mœstities hominum cessit , &
illa poli.

Ibat tristis hiems : campi sine honore jacebant :

Torpebant Boreæ corpora pigra gelu.

Æolidæ fratres passim sine more furebant ;

Exsul erat nostris finibus oscen avis.

Nunc iterum rident agri , vitamque resumunt :

Rursus & indocili gutture vernat avis.

Nunc legit Actæi populatrix ales Hymetti

Florentes cythisos , & thyma cana favis.

Frigore detonsum passim induit arbor amictum ,

Prægnantiq̃ue novas fronde minatur opes.

Mollia pubescunt viridanti gramine prata :

Cum violis redeunt lilia , veris ebur.

Succedit Boreæ genitabilis aura Favonî ,

Mutat & optatas dædala terra vices.

Ista quidem magno ; sed parvo nascitur orbi

Lætitiæ major vividiorq̃ue seges.

Hactenus infontis crudelia funera JESU

Planximus , & spinas funereamq̃ue trabem.

Quisque sui, veteris vestigia quisque reatûs,
Nimirum veritæ flevimus ausa gula.
Nunc plorare nihil refert. Surrexit in auras,
Quem dederant miseræ crimina nostra neci,
Lux hodierna iterum discussit nubila mentis,
Inque animos cœlo purior aura redit.
Spreverat æterni mandata parentis Adamus,
Cujus erat conjux Eva magistra mali.
Hæc Satanæ monitis: huic paret credulus Adam,
Et pessum titulo deteriore cadunt.
Hinc necis imperium, sævi Plutonis & urna,
Et piceis Phlegethon crevit avarus aquis.
Nec, qui triste jugum ferrataque vincula Ditis
Frangeret, in terris sufficiebat homo,
Mittitur è cœlis igitur Patris unica proles.
Ne cædatur homo, cæditur ipse Deus.
Ipse luit pœnam, reprobus quam debuit orbis,
Irato moriens victima grata Patri.
Amplius irasci terris jam desinit æther,
Et seclis hominum tempora pacis eunt.
Irarum flammæ positas ob crimina mundi
Exstinxit roseo sanguinis imbre sui,
Et validas Satanæ vires, & tartara fregit.
Et spolia exstincto victor ab hoste tulit,
Mortuus evertit (res mirificissima!) mortem,
Atque triumphato carcere captus ovat.

Nunc

Nunc vexilla locat, labariq̄ue volumina cœlo
Restituit, pompæ signifer ipse suæ.
Exsere jam vires Serpens, & confere dextram.
Scis, quid sit contra bella movere Deum.
Mors ubi nunc arcus? ubi nunc letalis arundo?
Cur ita vincla tuas impediēre manus?
Styx ubi nunc tua vis? tua vis ubi pessime Pluto?
Cur addis trucibus lumina torva minis?
Omnes contusa pariter cervice jacetis,
Ac formidatis nomen & ora DEI.
An magis objectas Mavortia Roma triumphos?
SERVATOR, cœlo teste, tropæa refert.
Tu Cimbro domito superasti & robore Persen:
Vicisti frameis barbara castra tuis.
Hic Stygis exuvias retulit; nec vincula reges,
Sed captiva gemunt, crimina, mors, Satanas!
Nunc est stelligeri facilis conscensus olympi,
Cœlica Christicolis est reſerata domus.
Excisum luget Stygis illætabile regnum:
Et Phlegethon ponit, sævior ante, minas.
Vincla manus & vincla pedes it POENA cate-
nis,
Nec magis ultrici verberare terga secat.
NOXIA pone comes sequitur mordetq̄ue lu-
patum,
Et vix ipsa sibi non inimica gemit.

Nequicquam digitis ultro citroque revolvit
Pomum quod terris intulit omne malum;
Captivus trahitur nigræ dux ipse cohortis,
Nec, velut ante, sua peste nocere potest.
O quicumque geris ductoris symbola CHRISTI
Miles, io magnâ voce triumphe cane,
Jam condemnanti solvit sua debita legi,
Nec licet, ex quo mors occidit ipsa, mori,
Ferreus ut nostros tandem sopor occupet artus,
Ut tumuli simus sub scrobe pulvis iners;
Attamen, in veterem mundo flagrante figuram,
Ibimus æthereâ gens reparata tubâ.
Quò Dux præcessit, nos pendula membra se-
quemur,
Nam pudor est membris dissociasse caput.
I. Christjana cohors, & ride fulmina secli:
Impositumque tibi fer patienter onus.
Quæ pateris, ludi instar habent, gemmantia cœli
Aspice recta, eadem limina mente subî,
Diripiantur opes patriæ, dulcesque penates,
Quid magis? & vitam perdere, munus erit.
Se penes (hæc abiens dederat promissa) Redem-
tor,
Constituet tandem nos meliore loco.
Nempe dies erit, illa dies, quâ rursus ab arce
Ætheris incipiet Judicis ore loqui,

Ante-

Ante-reus vindex aderit, non victima mundi.
Scilicet omnis erit versa figura fori,
Tunc trepida aspiciet Solymæ gens brachia
clavo

Transfixumque tremet militis ense latus,
Imperium Caiphæ majestatemque stupebit.
Jamque suas discet nil potuisse minas.
Pontius uxoris trepidæ contempta dolebit
Somnia, & innocuum jam volet ille caput.
Quæ miseris facies erit, aut in corpore for-
ma?

Conscia quis pinget luridus ora color?
Ossa tremor, dolor ilia, guttura clamor habe-
bit,

Namque forum fonti flebile Prætor aget.
VOS ACADEMIÆ CIVES sollempnia Pa-
schæ

Quò DEUS ipse jubet vivere more decet.
SURREXIT CHRISTUS, & nos SUR-
GAMUS oportet.

At nos à vitiis SURGERE, velle DEI
est.

Qui non SURREXIT dum vitæ usura ma-
nebat,
Nox stertenda illi sub Styge perpeserit.

Quis-

Quisquis aves igitur cum CHRISTO vivere,
SURGE.

Cras nimis est serum SURGERE, SUR-
GE HODIE.

P. P. Rostochi sub Sigillo Academia:
feriâ primâ Paschatos.

A. N.

MDCLXXIX.

ẽ paradiso ejeti tenebris flammam
nati eramus. Nunc verò per Nati-
vitatem sic Deo jungimur, ut
credentes filii Dei & æternæ glori-
æ nunc filius Dei factus nostra caro
Deus in nobis, cum nobis, inter
adeoq; totus nobis natus & datus
cat, blandè ad se invitat, & delicias
habet. Pax nobis cum Deo nunc
ciliatio perfectissima, benevolentia
Quis enim à Deo nos jam separabit
mo & frater noster factus sibi com-
bit, quorum causam Deus ipse assu-
sum impertit, quos velut oculi
sponsus sponsam, aut pastor fideles
& defendit? Quis deniq; peccatum
fernus ullâ ratione nos turbare aut
tranquilla deicere possent, cum
mus propitium, peccatores recipi-
tris instar solantem, vitam & iustitiam
sanctè promittentem? GAUDETE
hoc Salvatore nostro semper, & dico,
GAUDETE, curas proculcitate, quia
nobis adest IMMANUEL Angelicam,
quâ nato Christo ANGELUM universo
orbi partumciatur. Exurgat anima
quæ vis Dominum & in Deo salutis
suæ canamus cum Ecclesiâ: *Grates*

ernis desti-
anc miracu-
incarnatum
evadamus;
manuel, est
propter nos,
amicos vo-
er homines
ima, recon-
ma & imota.
eus ipse Ho-
quis accusa-
s justitiam
llam velut
am custodit
o, mors, in-
te solidâ ac
unc habea-
afflictos ma-
eleste nobis
in Domino
n Apосто-
nihil metui-
tate vocem
UM MA-
oribus nun-
magnificet
ico exulter.
es reddamus
Domi-

